

רב ביכנ"ס וראש הכולל הרב משה גבאי שליט"א

תפארת צבי

כולל "מלכות שבתפארת"
ע"ש אלימלך ומלכה שוימר

פרשת במדבר

עלון מס': 262

במדבר, להורות לנו שכדי לזכות לתורה צריך להיות בייטול העצמיות כמדבר. אך יש חידוש נוסף לומר למה במדבר, כי שם זו ההכנה למתן תורה על ידי "מדבר"! הרי כשאדם ביישוב ונקלע לאיזו צרה, הוא סומך על דוד שלו, על הרופא שלו, על הבוס בעבודה... אבל כשהוא במדבר והוא בצרה, אין אף אחד, גם אם תצנע אין מי שישמע... כולו רק לצעוק אל ה', וכאן התחיל לו הישועה. אם תרגיש כל הזמן שאתה במדבר ולא תבטח בבני אדם הדרך להשגת התורה תהא קלה ומהירה!

היה מעשה בצדיק רבי דוד מטולנא זצ"ל. פגש בפונדק דרכים את בעלי הפונדק שבכו לפניו שיש להם קושי בפרנסה. שאל הרב אם יש לכם בסיס כל שהוא להתפתח, חסכוניות, השקעות, או משהו. אמרו לו יש לנו מאתיים רובל שחשכנו. אמר להם הרב אם תרצו תנו לי את המאתיים רובל כיפדיון ואחשוב לכם על עצה.

הם ישנו על זה לילה, זו לא הייתה החלטה קלה, זה כל כסףם שאספו! אבל האמינו בצדיק ונתנו לו. אמר להם אתן לכם עצה, אני רואה שטח גדול, במקום לגור בבית קטן תבנו בית מלון חמש קומות, ותעשו איזה מפעל בשטח הנותר.

עשו כדברי הצדיק וההצלחה האירה מעל הראש. לימים נשאל הרב ע"י תלמידו, למה לא היה אפשר לתת להם את העצה בלי כסף...?

אמר לו הרב המאתיים רובל זה היה העבודה זרה שלהם! בזה הם בטחו, כשלקחתי את זה היה להם בטחון פנוי כולו לה' יתברך.

נצא מחוזקים ונדע, שאין לנו על מי להשען אלא רק - אבל רק! על אבינו שבשמים. ועליו יש לנו לסמוך!...

בחמת קריי", שאם אתה אומר 'מקרה' זה המנוע לעוד הרבה מקרים שכאלה... קצת צניעות וענווה זה יוביל לחיזוק אמיתי באמונה.

דוד המלך אמר "אדוני אבי ואשיגם ולא אשוב עד כלותם". אחריו היה את אסא שאמר אני רק אדוני, כביכול בדרגת אמונה גבוהה. ואחר כך היה יהושפט שאמר לה' אני יגיד רק שירה ואתה תעשה הכל. ולבסוף יש לנו גם את חזקיהו שאפילו לא אמר שירה.

שאל ר' שלומקיה מזוועיל זצ"ל, לכאורה נראה שכל נביא שבא אחרון מעלתו גדולה משקדם לו. שדוד פחות בטח בה' ועשה הרבה בעצמו כדי לנצח בקרב. ואחריו פחות, ואחריו פחות, עד שהגיע חזקיהו עם הכי בטחון שאפילו שירה לא אמר...! אלא מיישב הרב בדיוק הפוך. דוד המלך היה בדרגה שגם כשהוא רודף ומשיג ועושה הכל לא מתנאה! זה לא באמת הוא, אלא הכל זה הקב"ה. ואחר כך הייתה ירידת הדורות שבהם מצב להם היה חשש של תחושת כוחי ועוצם ידי, ולכן כל נביא ונביא עשה פחות כדי ששך יוכל לדעת שזה הכל ה', ואולי לא היה מרגיש כך אם היה באמת עושה כל מה שעשה דוד המלך.

וגם זה קשור לגאוה וענווה. שכל שאדם מחשיב עצמו ככלום יותר קל לו לחלק 'קרדיטים', ובתחילה זה בורא העולם שמחיייה את כל העולם כל רגע ורגע. ידוע 'תועבת ה' כל גבה לב' ועל בעל גאוה אמר ה' אין אני והוא יכולים לדור בכפיפה אחת, הרי שהמתנאה דוחק הוא את רגלי השכינה.

וזה הניסיון שלנו לא מדבר כעת על אלו שלא מבינים אלא אפילו על לומדי התורה ושומרי המצוות בתכלית, כמה בימים אלו אנו אומרים הכל בסדר יש כיפת ברזל... ועוד שלל מילים... צריך לדעת לא רק שזה טעות אלא זה מסוכן! הבאנו בזמנים אחרים בעבר, שסוספרים שפעם בא השטן לפני הקב"ה וביקש לפרוש... רצה לקבל פיצויים או לעבור לתפקיד יותר ידידותי... נמאס לו להיות האיש הרע, זה שכולם שונאים ומקללים אותו שעושה רע לכולם.

אמר לו הקב"ה, אתה מדומיין!! אף אחד לא מאשים אותך! הנה בא תראה אתה זורק עליהם טילים הם אומרים זה הגיהיד. עשית לו את הילד חולה שהוא לא ילך לכולל, הבעל אומר זה בגלל שלא עשינו לו חיסון... והאשה אומרת כי הדלקת לו מזוג בלילה. בקיצר תהיה רגוע אתה יכול להמשיך אף אחד לא מאשים אותך! וזו אחת הסיבות שניתנה התורה

"יודבר ה' אל משה במדבר סיני באנה מועד באחד לחודש השני לשנה השנית לצאתם מארץ מצרים לאמר"

נכון לשעת כתיבת שורות אלו ארץ ישראל זוכה מיד בסיום ימי אבלות ספירת העומר למנגינת רקע... לא! אין כוונתי למנגינה המבשרת את כניסת השבת כי זו מנגינה שיש ערים בישראל לצערנו שמסרבות לתת לה להתנגן. אלא כוונתי למנגינה מאולצת, אזעקות, צבע אדום, סירת אמבולנס משונה, יירוטים ושאר מרעין בישין. יש סבירות שעד שעלון זה יגיע ליד הקורא זה יראה כמו לקרוא עיתון עם תאריך, צבע אדום, אבל יש ליתן את הדעת גם לאחר מעשה על כמה נקודות. ראשית ההררתי העצמי שחז"ל אמרו למה באים הרעמים בחורף לשבר עקמומיות שלב. אולי יש מקרים שצריכים תזכורת גם בקיץ...

מן הסתם יצא לחלק גדול מהציבור לשמוע את דברי קברניטי המדינה במסיבת עיתונאים, לשמוע את הרמטכ"ל אומר "אזרחי ישראל יש לכם על מי לסמוך..." ולשמוע נאום של רה"מ שכולו כוחי ועוצם ידי... האמת, רק שמעתי אותם מדברים התחלתי לפחד, מי יודע מה יהיה עכשיו... ומה לא? מי נגמרה החגיגה שלהם והנה עוד מטח טילים, רק הפעם היו שני נפגעי חרדה, והייתה פגיעה במחסן באשקלון, והייתה פגיעה בבית בשדרות ש"במקרה" לא היו שם הבעלים.

נו, זה בזכות צה"ל שלא היו אנשים, שפגעו במחסן ולא שני מטרי ליד? אין כוונתי ח"ו למעט בערך הצבא והחיילים הנלחמים במסירות, שה' ישמרם מכל דבר רע, אלא למה לא נזכר שם ה' על פיהם "אם ה' לא ישמור עיר שוא שקד שומר".

צריך לדעת העולם חושב שהקושי באמונה הוא מגיע כשיש צרות ואסונות. אך לא! הקושי הוא כפי שראינו השבוע כשיש הצלחה, כשמחסלים מחבלים בפעולות נועזות, או אז יצר הרע שם אותך על גג העולם כאילו אתה מסתדר חלילה רגע אחד בלי מלך העולם.

ובזה מתחילה הפרשה ה-א-ב של הכנה זה להיות 'מדבר'! להבין מיעוט ערכי כמה שאני כלום אין ואפס. וגם כשנראה לי שאני מצליח משהו זה רק ב"כאילו".

ובל נשכח שרק שבוע שעבר קראנו 'ואם תלכו עמי קרי והלכתי עמכם

זמני השבת

הדלקת נרות: 19:11

צאת השבת: 20:15

זמן ר"ת: 20:46

זמני תפילות בבית כ"ב

ימות השבוע: יום שבת:

שחרית: 7:30   **מנחה ער"ש: 19:15**

מנחה גדולה: 13:15   **שחרית: 8:00**

מנחה קטנה: 19:12   **מנחה שב"ק: 19:03**

ערבית: 19:32   **ערבית מוצ"ש: 20:15**

שיעורי תורה:

א - ה: 8:10 - 9:00 - שיעור גמרא מסכת בבא בתרא עם הרב משה גבאי.

א - ה: מיד אחרי תפילת ערבית - ער"ש יהודה עובדיה. מסכת ברכות

ב: 20:00 - 21:45 שיעור ביזרע שמשוין עם ר' יצחק לוריא טהור.

שבת: 17:30 גמרא ופרקי אבות

אקטואליה בפרשה

"וקראת לשבת עונג..."

שיעור פרשת שבוע מתקיים כל יום חמישי בשעה 20:00 ע"י הרב משה גבאי שליט"א כולם מוזמנים.

שירים וריקודים בל"ג בעומר לכבוד רשב"י ברחבת בית הכנסת
ניתן להתקשר לשאלה והתייעצות לטל' 052-7622517

שאל את הרב

אכלתו אורז ושתיתו מיץ ופירותי   **האם מותר לפני ספת ארזאין**   **פואה אנה תוק הבית בשבת האם מותר להתקשר למספרה בשבת?**

נפשות אל האים. נ699 האורז   **מונית שתאיתן איז מארזא"ש**   **מותר להתקשר רק בחשש סכנת נפשות, ולא הפסד ממון. ולכן אם יש חשש שהגנב יתקוף את אנשי הבית מותר. אך אם יודע שהבית ריק, או שמכיר בגנב וטבעו, אסור לחלל שבת.**

לומר לנהג מונית יהודי להיות אצלי מיד במוצא"ש אסור. כי מחלל שבת עבורו, אלא אם יודע שגר סמוך אליו. אך לומר לגוי להיות במוצא"ש מותר במקום שיש צורך לזה.

מי שאכל ושתה דברים שברכתו נפשות, אך כשבירך נפשות לא נתן דעתו אלא רק לאחד מהם, יצא ידי חוב שניהם, ולא חוזר ומברך נפשות על הדבר השני. ואפי' כשחשב שלשני יש ברכה אחרת.

מספר מילים מרובעות החקוקות על מצבה אפרורית וצנועה, אשר צורתה ומיקומה אינם מסגירים במאומה את ייחודה, טומנות בחובן סיפור חיים מופלא של יהודי שאהב תורה עד כדי מסירות נפש.
העולה במעלה הר המנוחות, בחלקה שליד קברו של האדמו"ר מבעלזא זצ"ל, יתקל בקבר שעל מצבתו חקוקות המילים הבאות:

**פ"נ
הרה"ח ר' אליעזר יוסף בהרה"ח ר' יצחק הלוי לדרברג זצ"ל
הרביץ תורה ברבים, למד וחזר בעל פה למעלה
מארבעת אלפים פעם מסכתות ביצה וראש השנה
נלבי"ע כ"ג סיון תשי"ד - ת.נ.צ.ב.ה**

ובצוואתו כתב: אולי כדאי לחרות זאת על המצבה כדי שאולי גם הקורא יקבל עליו לעשות ככה.

יהודי נכבד מצאצאיו של הרב אליעזר לדרברג ז"ל, נאות לפענח עבורנו את פשרם של המשפטים החקוקים על מצבת אבי זקנו באותם ימים, בירושלים של פעם, כמעט שלא נמצא אדם, אשר לא הכיר את הרב אליעזר יוסף לדרברג זצ"ל.

הרב אליעזר יוסף, יהודי חינוך ותוסס, תלמיד חכם ובר אוריין, התגורר בשכונת בתי ורשה, ואת רוב עיתותיו הקדיש לתורה ולעבודת ה'. מידי יום נאמר על ידו שיעור בבית הכנסת והוא אף חיבר ספר "אהבת השם", העוסק בקבלה ובחסברת אהבת ה'.

את פרנסתו מצא הרב אליעזר יוסף בחנות לממכר מכשירי כתיבה אשר מוקמה בשער יפו. לא רבים זוכרים, אך רק לפני מספר עשורים ירושלים "החדשה" היתה מעין "פרויקט" מרוחק מן ה"עיר", הלא היא העיר העתיקה.

הליכה או נסיעה אל העיר ה"חדשה" וממנה, לא היו דבר של מה בכך, ועוברים ושבים רבים נכנסו לחנותו של הרב אליעזר יוסף אשר מזג להם כוס צוננים, ביניהם חכמי ירושלים אשר ראו נחת מחידושי המאלפים שנאמרו על ידו במתק שפתיים, או סתם "עמד" שנהנו לשמוע משהו יפה על פרשת השבוע.

ויהי היום, ולקוח שרכש גליל ניר לבן צחור וחלק, בא להחזיר את מקחו, לאחר שלהפתעתו פתח את החבילה העטופה בביתו וגילה, כי הנייר אינו לבן – כי אם אפור, ואינו חלק – אלא מעוטר בפרחים ססגוניים עדינים.

הרב אליעזר יוסף הרכיב את משקפיו, יצא אל החצר, בדק את גליל הניר מול קרני החמה החורפית והודה בצדקת החלקו. הנייר לא היה לבן.

משחזרה תופעה זו ונשנתה, הבין הרב אליעזר יוסף כי ראייתו אינה תקינה. ימי החורף הערפיליים חלפו עברו, ועדיין ראייתו נותרה מעורפלת. משך חש הרב אליעזר יוסף לכלומדי הרפואה שבירושלים עיר הקודש, כדי שאבחנו את מצב עיניו.

משך הדוקטור בעפעפיו של הרב אליעזר יוסף, צבט את שמורות עיניו, ולאחר שהביט ממושכות לתוך אישניו לאורה של עשית מסנוורת, קבע בפסקנות שאינה משתמעת לשתי פנים כי ראייתו של הרב אליעזר יוסף הולכת ומדרדרת, כאילו לא ידע זאת בעצמו, ועליו לעבור ניתוח מסובך להצלת ראייתו.

יצא הרב אליעזר יוסף את משכנו של הדוקטור, ונפשו המתה עליו. העיניים שלו ריבונו של עולם. סהרורי ומדוכך עד עמקה של נפש הוליקוהו רגליו לעבר ביתו, שם שח לבני משפחתו את מאורעות היום.

כשראשו שעון בין ברכיו וכתפיו רוטטות נשמע הרב אליעזר יוסף מבכה מרה, "איני יודע את נפשי. כיצד אלמד תורה? מילא מכשירי הכתיבה, פרנסה מן השמים. אבל תורה מה תהא עליה.!!"

כל אותו הלילה לא נתן הרב אליעזר יוסף תנומה לנשמתו המיוסרת, ועם בוקר הוא סר שנית למשכנו של הדוקטור. שעה הרב אליעזר יוסף בבית הדוקטור כמה ששעה ומיד בצאתו ממנו שם פעמיו לעבר בית המדרש.

ששה חודשים ישב הרב אליעזר יוסף רוב שעות היום בבית המדרש, ראשו טמון עמוק בגמרא, ופניו קורונות מאושר עלילאי, שהלך והתפשט ככל שחלף הזמן. חלפה עברה לה חצי שנה ורי אליעזר יוסף שב לביתו של הדוקטור, מצויד בספר תהילים ונפשו רגועה ושלווה.

עשה הרופא את שעשה, חיטא וחתך, תפר וחבש, ורי אליעזר יוסף התעורר וחיוך על פניו. שבועות מספר היה רי אליעזר יוסף ספון בביתו, כשעיניו חבושות בתחבושת צחורה. הכל סביבו מייחלים ומתפללים להצלחת הניתוח, אך הוא, רי אליעזר יוסף שלו ורגוע ופיו ממלמל ללא הרף.

תורה מה תהא עליה!!! שאלו אחד ממקורביו. כיצד זה אתה כה רגוע, כאשר עדיין איך יודע אם הניתוח הצליח. הרי כה פחדת כי הניתוח לא יעלה ארוכה למחלתך ושוב לא תוכל להגות בתורה!!

חייד הרב אליעזר יוסף את חיובו הנחצי, וחשף את סודו: "באותו בוקר, כאשר שבת לבית הרופא, שאלתי אותו לפרק הזמן שניתן לדחות את הניתוח ללא גרימת סיכון רפואי, והרופא השיב לי כי במחצית השנה הקרובה לא אסתכן אם אמנע מן הניתוח. בששה חודשים אלו ישבתי בבית המדרש, וחזרתי ושיננתי את מסכת ביצה ואת מסכת ראש השנה, עד שהיו מסכתות אלו שגורת על פה על לשוני. ביום ובליל, בשכבי ובקומי, יכול הייתי ללמוד כל סוגיה מן המסכתות הללו, הן היו מונחות בראשי עמוד אחר עמוד, דף אחר דף.

כעת, אני ממתין ומצפה לתוצאות הניתוח כמוכן, שאני מייחל ל"פוקח עוררים" שישבי לי את ראייתי, אך שוב איני חושש ל"תורה מה תהא עליה!!!!" כעבור מספר שבועות שב הרב אליעזר יוסף למשכנו של הרופא. הלה חתך באחת התחבושות העבות הציץ בסקרנות לאישונו המתרחבים של הרב אליעזר יוסף, וקבע "כבודו רואה."

מני אז ניצל רי אליעזר יוסף את שליטתו המושלמת במסכתות ביצה וראש השנה, ובכל עת ופנאי היה משנן וחוזר ולומד, ועד ערוב ימיו זכה לסיימן למעלה מארבעת אלפים פעם!

בצוואתו לבניו כתב הרב אליעזר יוסף לדרברג זצ"ל, כי אולי ראוי לציין עובדה זאת על מצבתו, למען יעמוד מעשה זה חקוק ימים רבים על הר המנוחות אשר בירושלים עיר הקודש. והיה העובר ליד המצבה ותמה: מילים אלו מה הן אומרות? ישיבו לו, כי פעם התגורר בירושלים יהודי ירא שמים, ומאהבתו לתורה הקדושה, זכה ללמוד ארבעת אלפים פעם את מסכת ביצה ואת מסכת ראש השנה.

יהודי תלמיד חכם מבאי בית מדרשו, אשר שמע מעשה מפעיים זה, נשא קל וחומר בעצמו ואמר: ומה הרב אליעזר יוסף, אשר נשמתו עמדה תלויה על בלימה, זכה להגות בהתמדה בתורת ה' למרות החרדה והחששות הרבים שמילאו את ליבו – קל וחומר שעל יהודי, אשר חננו ה' במאור עיניים ובבריאות, לקבוע עיתים לתורה, למען תעמוד זכות זו ולולבניו אחריו.

בניין עדי עד:

מלך החיות זכה בשעה טובה למצוא את בחירת לבו להקים 'בית נאמן' בספארי... עשה מסיבה גדולה שבה כמוכן באו כל החיות לפי סדר מופתי לאחל לו מזל טוב. בין האורחים הגיע גם העכבר ניגש לאריה ואמר לו, "אח שלי – שיהיה לך מזל טוב!!! אמר לו האריה למי קראת 'אח שלי' אתה לא יודע ששכח לא מדברים למלך החיות?

כן... אמר העכבר! "גם אני לפני שהתחתתי הייתי אריה..."

הקב"ה ברא את כל החיות והבהמות ואח"כ ברא את האדם ונתן לו את התפקיד לקרא להם שמות. אך יוצא מדברי המדרש, שהקב"ה ברא את האשה רק אחרי שקרא אדם שמות לכל החיות, ואחרי שראה שיש לכל החיות בן זוג. או אז ביקש אדם הראשון גם, נתן לו הקב"ה את האשה. ומעשיו אם יהיו לו תלוות יגיד לו "אתה ביקשת..."

בעל התקשר לאשתו, "תגיד מה שמות בקציצות בארוחת צהריים? זה סודי... עונה לו בעונג. הבעל: זה דחוף שואלים אותי בבית חולים..."

לע"ז:

*אמה בת אסתר * יוסף חיים בן מסעודה * תמר בת מטילדה
* משה הרש בן אידל * רי חיים בן גדריה * גיוליה בת טינה * מוטי
* מרדכי בן מרי הי"ד * מרגלית פנינה בת רחל * שמואל חיים בן
* יוכבד * שולמית בת שושנה * רי אלימלך ב"ר יוסף * מלכה בת רי
אשר זליג הלוי * עמנואל בן יונה * שלום בן חלומה.

פינת ההלכה:

דיני עירוב תבשילין: [שבת וחג הבעל"ט]

- * הצריכו חכמים שהרוצה לבשל ביו"ט לצורך השבת יעשה קודם יו"ט 'עירוב תבשילין' שבוה התחיל להכין מבעו"י. יקח פת כביצה ותבשיל כזית ויניחם בצד.
- * כשמניחם יש לו לברך 'על מצות עירוב'. ויראה ויבין את הכתוב בסידור אח"כ.
- * מספיק לעשות עירוב אחד לכל בני הבית אף האורחים. ויכול להכין רק כל זמן שהעירוב קיים, אך אם אבד או נאכל לא יוכל לאפות או לבשל.
- * אף שעשה עירוב האמור ישתדל לבשל מבעוד היו"ט שאם יזדמנו לו אורחים ביום טוב היה יכול ליתן להם ממה שהכין ביו"ט לצורך השבת.
- * מי שלא מבשל כלום ביו"ט אלא רק מדליק נרות שבת בלבד, יש מחלוקת אם חייב להכין עירוב תבשילין, ולהלכה יכין אך לא יברך על מצות עירוב.

זכות העלון:

* להצלחת ליאור בן שלמה * ושחר רחל בת שלמה * לרפואת גולדיטה בת פסיה רחל * להצלחת ערן בן אסתר ושירה מרים בת צופיה ומשפחתם * רפואה שלימה ליונה בת מרים * רפואה שלימה והצלחה לאליעזר בן נעמי ואסתר בת אמה * עדי בת יונה חזרה בתשובה ושתיקים בית נאמן בישראל בקדושה.